

roje je, ſo by prawu Kochę a Wahu mjeſt, a w Kupowanju a Pschedawaniu tajkeho Dobytka nepttaſ, fiz druhemu fSchkodži je. Pschetož to je ſjaume, kajka Neprauda wewschjech Wjezach ſo namaka. Schtuž pak Praudn lada, hac̄ runje nicio darmo nedawa, ale bere ſnadny Dobyt, ton dawa Halmozinu; Dny czi druh na to Mjeflo, fiz ſivoju Wohru ſwulkim Dobytkom pschedawaju, a jeno ſwojeho Wujitka ladaju, Ludžom Penesh ſ Muschnje kranu.

Jako dyž njeđe Pekar maln Kljeb peče, aby dobre Žito ktemu newosime; dyž Rjesnik loschke Punč ma, a wiñowoy Korezmar Wino jara droho pschedawa, aby ſ Wodu mjescha, a schtu može ſchitko dopovedac̄? Žane Wikowanje neje tak male a ſnadne, jeli ſo ſo wenim po Praudži ſadzeržisch, a prawu Wohru druhim po Penesach wostajisch, ſo by jena Almožina nebyta. Jeli ſo pak Ludži pschekadžiujesch, aby prawie nesaplackisch, da je to tute Paduchſtwo a ty ſy Paduch psched Bohom, a budžesch na tamnym Dnju kudeho Lazarus ſched ſobu widžic̄, kotreuiž ty tajku Halmozinu twojeho Wikowanja ſy ſapowediſt, a jemu hjesche ie ſtem twojim Lichomſtwo to jeho kranjt a wiſat ſy; kajž tu ſlyschiſch, ſo je ſo bohatemu Mužej tak ſchto.

Tak mol kojdy ſwoje Wikowanje, njech ie wulke aby male, kyrwej Bohu ſpodomnej Halmozinu ſč:nic̄ a tak by wjeszje niz jeno čaſne Žonowanje bohac̄je knam pschischo, ale my bychim

ſeji tudij na Šemi, kajž Krystus praju Pscheczelow czinili ſneprawym Mammonom, kotrych Šswjetſenje my we wjecznam. Živenju bychim mjeni, a wuzivali. Ale Šswjet je Šswjet, a wostanje Šswjet, a neda ſebi ani radic̄ ani pomhac̄. Schtuž welje ma, njecha ničio dac̄, ale chze pschecžo wjazy mjeſt. Schtuž ma mało, ton pschetož na to miſali, kaf by teſſh mjeſcht doſtaſ, njech by fSchkodži bylo, komuž by chylo. Teſhodla dyrbi Boh ſchelku Schtraſu na ton roſin Šswjet do pschecžic̄, a ion teſſh potom ſe ſchelkim Wohenjom ſchrafowac̄. Hac̄ da to runje ton Šswjet Thel ſhoni, a w Prjedowanju ſkyschi, nerodži won tolla wo to, a teſſh ſo ne polhepschuje.

Neje pak to jena žalosnje roſna Šſlepoſz a Saſakloſz. Drubach Wjezach ſo jara derje woblatam: Dny ſo njeđe Drohoty bojimy, da ſebi ton, fiz ſamože, na jene, dirje a zi Ljeta do Borotha nakupi, ſo by potom netrebaſ traſac̄. Čzohodla neczinimy to welje wjazm wduchomnych Wjezach, dyž wjemy, ſo budzemy tam wjeczne tradač, jeli ſo ſo tudi prawje na Kedžbu newosimem.

Tamny Šſud pak je ſtem welje ejeſchi, dokelž mydy nanidž ſaſo ſnjeho ne pschindžesch, jeli ſo jedyn mol do njeho ſapanesch. Pschetož tam žana Pomoz wjazy neje. Abraham a Lazarus, kajž ſlyschiſch, nechataj jemu niz jeno ſ Krepku Wody pomhac̄, ale wonaj teſſh nemozetaj. Kaf pak pschindžem my kudži Člowekojo do tajkeje Žaleſzie, ſo my ſo tajke-

(X) 2